

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 13, 1864.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐξέδωτο πρόγραμμα δι' οὗ ὑπισχνέ-
ται νὰ τηρήσῃ θρησκευτικῶς τοὺς νόμους καὶ « νὰ
θέσῃ ἐκποδῶν πᾶν πνευμδληθόμενον τυχὸν ἐκνο-
μον πρόσκομμα. » Ἐν, ὡς ὑποθέτομεν, μεταξὺ τῶν
ἐκνόμων προσκομμάτων τάσση καὶ τὰς ἐπαναστά-
σεις κατὰ τῶν καθεστώτων, συγχάρομεν τοὺς ἐπ-
αναστάτας ὑπουργοὺς ὅτι ἐνόησαν τέλος πάντων
εἰς ποῖον βάρυθρον ἐρρίψαν τὴν πατρίδα· ἐκτὸς μό-
νον ἂν, ὅταν δὲν ᾔναι ὑπουργοί, τὰ ἐκνομα προσ-
κόμματα γίνονται δι' αὐτοὺς νόμιμα.

Ἀνενεώθη ἐν προϋπάρχον περὶ δημοσίων ὑπηρε-
τῶν βασ. διάταγμα, ἐκδοθέντος τοῦ ἐπομένου·

« ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'. κλπ.

» Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβου-
λίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

» Ἄρθρ. 1. Οὐδεὶς διορίζεται προϊστάμενος διοι-
κητικῆς, οἰκονομικῆς καὶ δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς
τῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ περιλαμβάνεται
ὁ δῆμος, εἰς ὃν ὑπάρχει ἐγγεγραμμένος· ἡ ἀπαγό-
ρευσις αὕτη ἐπεκτείνεται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς τῆς
χωροφυλακῆς καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν νομαρχιῶν,
ἐπαρχιῶν, οἰκονομικῶν ἐφορειῶν καὶ ταμείων.

» Ἄρθρ. 2. Πρωτοδικῆς δὲν διορίζεται ἐν τῇ ἐ-
παρχίᾳ εἰς ἣν περιλαμβάνεται ὁ δῆμος, εἰς ὃν ἀνήκει.

» Ἄρθρ. 3. Ἐξαιροῦνται 1) ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ
εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

» 2) Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφεστειῶν.

» Ἄρθρ. 4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων
ἐφαρμόζονται καὶ ἐν Ἑπτανήσῳ ἀπὸ τῆς πραγματο-
ποιήσεως τῆς ἀφομοιώσεως ἐκάστου κλάδου τῆς δη-
μοσίας ὑπηρεσίας.

» Ἄρθρ. 5. Εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἰπουργικοῦ
Συμβουλίου ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος
διατάγματος· εἰς ἕκαστον δὲ τῶν ἀρμοδίων ὑπουρ-
γῶν ἡ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ μεταρρύθμισις τοῦ
προσωπικοῦ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

» Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1864. »

Ἐξέδωτο δὲ καὶ ἐγκύκλιον δι' ἧς προσιναλεῖ τὰς
διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ φροντίσωσι νὰ συνταχθῶσιν
οἱ κατάλογοι τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου διὰ τὰς
γεννησομένας ἐκλογάς· ἀξιοῖ δὲ νὰ καταρτισθῶσι τὸ
ταχύτερον, διότι σκοπεῖ νὰ διατάξῃ ἀμέσως μετ' αὐ-
τοὺς τὰς ἐκλογὰς τῶν βουλευτῶν. Σημειωτέον ὅτι
περὶ δημαρτυριῶν οὐδὲ λόγος γίνεται, ἐνῶ ἀπὸ τῆς
ἐπαναστάσεως τὰ τῶν Ἀθηνῶν εἰσὶν ἐλκενὰ.

Ἐν Ζακύνθῳ συνέδρσαν συμπλοκαὶ καὶ φόνοι· ἄ-

κριθεῖς ὁμῶς εἰδήσεις δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἄχρι τῆς
ῥαυτῆς ταύτης· ὁμοῖα, λέγεται, ὅτι ἐγένοντο καὶ ἐν
Κεφλληνίᾳ.

Οἱ ἐν Ὀδησσῷ ὁμογενεῖς προσέφερον ἀξιοπαίνως
εἰς τὴν ἡμετέραν κυβέρνησιν τριακόσια εἴκοσι ρα-
βδωτὰ τουφέκια.

Κοινολογεῖται ὅτι ἐν Ναυπλίῳ ἀνεκαλύφθησαν ἐν-
έργειαι ὑπὲρ δημοκρατίας καὶ χρήματα κατεσχέθη-
σαν· βέβαιον ὁμῶς οὐδὲν γινώσκουμεν.

Ἡ ληστεία καταδιώκεται μὲν, ὑπάρχει ὁμῶς πάν-
τοτε.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ ΥΙΟΣ. Οὐδεμία ἴσως λέξις
ἐν πάσῃ τῇ μυθολογίᾳ ἐστὶ τοσοῦτον ἀμφίλογος
ὅσον ἡ λέξις υἱός. Αὕτη εὐρίσκεται ἐκλαμβανόμενη
παρ' Ἡσιόδου κατὰ ἑκτὴν ἡ δέκα διαφόρους σημα-
σίας, τοσαύτας δὲ τοῦλάχιστον κέκτεται καὶ παρὰ
ταῖς ἀνατολικαῖς γλώσσαις. Α'. υἱὸς σημαίνει, ὅτε
μὲν μεταγενεστέρην ὑπαρξίν· οὕτω τὸ χάος, τὸ ὁ-
ποῖον προηγήθη πάντων τῶν ὄντων, ἐπωνυμάσθη
πατὴρ τούτων, οὕτως ἡ νύξ μήτηρ ἐστὶ τῆς ἡμέρας.
Β'. ὅτε δὲ δείκνυσιν σύγχρονον ὑπαρξίν, ἡ συνα-
κολουθίαν· οἱ ἄνεμοι περαδείγματος χάριν εἰσὶν
υἱοὶ τῆς Ἥου, ἅτε συνήθως μετ' αὐτῆς ἐγειρόμενοι
ὁ ὕπνος καὶ τὰ ἐνύπνια εἰσὶν υἱοὶ τῆς νυκτὸς ἅτε νυ-
κτὸς γιγνόμενα. Γ'. Φανερώνει τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ἀ-
ποτέλεσμα· ὁ Φαέθων ἔχει πατέρα τὸν Ἥλιον, ἡ εἰ-
ρήνη ἐστὶ θυγάτηρ τῆς Θέμιδος ἡ τῆς Δικαιοσύνης,
ὁ Πλούτος, θεὸς τῶν πλουτῶν, ἐγεννήθη ἐκ τῆς Δή-
μητρος θεᾶς τῆς γεωργικῆς. Δ'. Εἰς τὰ αὐτοῦ εἶδους
ἀντικείμενα καλεῖται υἱός, τὸ ἐλασσον ἢ τὸ φαι-
νόμενον ὡς μέρος ἢ προαγωγή τοῦ μείζονος· οὕτως
ἡ πηγὴ ἐστὶ θυγάτηρ τοῦ ποταμοῦ, οἱ δὲ ποταμοὶ
τοῦ Ἰσπερῶ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Ε'. Ἡ λέξις υἱὸς
συντηθέστερον ἐκφράζει τὸν τόπον ἐνθα ἐγεννήθη, ὅ-
θεν ἐξῆλθεν, ἢ ἐνθα διαμένει τις· οἱ πρῶτοι κάτοικοι
τόπου τινὸς εἰσὶν ἀείποτε υἱοὶ τῆς Γῆς, οἱ παράλιοι
λαοὶ, τῆς θαλάσσης, οἱ παρὰ τινι ποταμῶν ἀποικοι
ἀφείλουσιν αὐτῷ τὴν γέννησιν, ἢ παρὰ τοὺς πρόπο-
δας ὁρους τινὸς κτισθεῖσα πόλις ἐστὶ θυγάτηρ αὐ-
τοῦ· ναυτίλλος ἐλθὼν διὰ θαλάσσης ἐκ τῆς Ἀφρι-
κῆς ἔχει γονεῖς τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Νύμφην Λι-
βύην. Σ'. σημαίνει ὁμοίωσιν ἢ συμμετοχὴν προσ-
όντος τινός· οὕτως αἱ ὠραῖαι γυναῖκες εἰσὶ θυγατέ-
ρες τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Διὸς οἱ βασιλεῖς. Ζ'. Υἱὸς
σημαίνει συχνότατα καὶ μαθητὴν, μιμητὴν, ἀπα-
δόν· ὅθεν οἱ παλαισταὶ εἰσὶν υἱοὶ τοῦ Ἀρεως, οἱ
μουσικοὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ ἱατροὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ,
οἱ χαλκεῖς τοῦ Ἡρακλείτου. Η'. Οἱ γεννηθέντες ἐκ τι-
νος ἱερέως ἢ ἱερείας θεότητός τινος ἐκαλοῦντο υἱοὶ
ταύτης.

(Ἐκ τῶν τοῦ Bergier.).

ΠΕΡΙ ΠΑΤΑΪΚΙΣΜΟΥ (FETICHISME). Ο Παταϊκισμός (°) οὐκ ἔστιν ἴδιος εἰς μόνους τοὺς λαοὺς τῆς Αἰθιοπίας, ἀλλὰ κοινὸς σχεδὸν παρ' ἅπασιν τοῖς σημερινοῖς ἀγρίοις ἢ βαρβάροις ἔθνεσι. Τὸ εἶδος δὲ τοῦτο τῆς λατρείας παρὰ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ὀρθῶς βαρβαρισμὸς ἐκλήθη. Οἱ Ἀπάλακες τῆς Φλορίδος λατρεύουσι τὸ μέγα ὄρος **Otaimi**, καὶ οἱ τῆς νήσου Αἴτης, ἢ οἱ τοῦ Ἀγ. Δομίγγου, ἔχουσι μέγαν ἀριθμὸν Παταϊκῶν (*fétiches*) καλουμένων **Zamez**, ἰδίως δὲ ἐγγέλεις, κροκοδείλους καὶ λίθους, εἰς οὓς προσφέρουσι πλακούντια καὶ ἄνθη. Κασικός τις κατέχευε τρεῖς θεῖους λίθους, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἐπέφερε τὴν αὔξησιν τῶν κόκκων, ὁ δὲ ἀποκαθίστηε εὐχερῆ τὴν ἐκθλάσθησιν αὐτῶν, ὁ δὲ τρίτος παρήγεε τὴν γαλήνην, καὶ τὴν βροχὴν. Ἐπιμήκης καὶ ξηρὰ κολοκύνθη ἐστὶν ὁ θεὸς Λάρης τῶν Βραζιλιανῶν, εἰς ὃν προσφέρονται δῶρα· ἀφισποῦται δὲ εἰς χρῆσιν τῆς μαντείας. Οἱ **Natchez** ἔχουσι ὡς ἀντικείμενον τῆς λατρείας τῶν ζωονικόν τινα λίθον, ζηλοτύπως πεφυλαγμένον καὶ κεκαλυμμένον ἐξ ἑκατὸν ἐριφύων δερμάτων. Λίθινός τις στυγρὸς ἐστὶ τὸ παρέχον τὴν βροχὴν εἰς τοὺς νησιώτας **Cozumel**. Οἱ δὲ Γασπασιανοὶ εἰσὶ τοσοῦτον ἐνθερμοὶ λάτρεις τούτου τοῦ σημείου, ὥστε τὸ φέρουσιν ἐγκεχαρᾶγμένον ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ ἐπὶ τῶν ἱματίων, οὐδέποτε δὲ τὸ ἐγκαταλείπουσι, καὶ θάπτονται μετ' αὐτοῦ, ἵνα εἰς τὸν τόπον τῶν προγόνων τῶν γινώσκωσιν ἀλλήλους. Πῦθέ τις τοὺς ἐκλάθει χριστιανούς, ἐὰν δὲν ἐμάνθανε παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοιαύτης λατρείας παρήχθη ἐκ τοῦ ὅτι σταυρὸς τις ἐνεφανίσθη κατ' ὕπνον εἰς ἓνα τῶν προγόνων τῶν ἐν καιρῷ λοιμοῦ. Πᾶν τὸ ἐμφανιζόμενον αὐτοῖς καινόν, ἢ τὸ κινούμενον ὑπ' ἀγνώστων αὐτοῖς ἐλατηρίων, ἢ τὸ κεκνημένον ἰδιότῃ ἀκατάληπτον εἰς αὐτοὺς, ἐν τῷ ἅμα θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν ὡς Παταϊκός, ἢ ὡς **Manitou**, ἥτοι πνεῦμα. Οὕτω οἱ Ναδοέσσοι τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Καρθέρος, ἐπίστευσαν ὅτι πᾶν βιβλίον ἐστὶ πνεῦμα καινολογούμενον, τὰ πάντα εἰς τὸ ὠτίον αὐτῶν. Περιεργότατον δὲ ἐστὶν ἐκείνο, τὸ ὁποῖον διηγεῖται ὁ **Herrera**, δεικνύον τὸν τρόπον τοῦ συλλογίζεσθαι τῶν Ἀμερικανῶν. Ὁρῶντες τὸ πάθος τῶν Ἰσπανῶν πρὸς τὸν χρυσόν, ἐπίστευσαν ἀδιστακτικῶς ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ Παταϊκὸς τῶν, διὰ τοῦτο οἱ βάρβαροι τῆς Κούβης (**Cube**) ἐφαντάσθησαν, ὅτι ὤφειλον ἐν πρώτοις νὰ ἐξιλεώσωσι τὰύτην τὴν ξένην θεότητα, εἴτα δὲ νὰ τὴν ἀποπέμψωσι μακρὰν τῶν γαιῶν τῶν. Συνήθροισαν λοιπὸν πᾶν

(°) ΣΗΜ. ΠΑΝΔ. Παταϊκισμὸς ἢ παταϊκισμὸς εἰς λέγον οἱ Φοινίκες δίδουσι τὴν ἀγαλματιθεμένην ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν πλοίων γελοῖον δὲ καὶ νάννον, σχῆμα ἔχον οὕτω λέγει ὁ Ἡρόδοτος· «Ἐστὶ γὰρ τοῦ Ἡραίου τοῦ ἀγάλματος τοῖσι Φοινικηῖσι Παταϊκοῖσι ἐμφερέστατον τοῖς οἱ Φοινίκες ἐν τῇσι πρώταις τῶν τριηρέων περιάγουσι· εἰ δὲ τούτους μὴ ὅπως ἐγὼ δὲ οἱ σημανέων πυγμαίου ἀνδρὸς μέγεθος ἐστὶ. » Ταῦτά καὶ ὁ Ἡρόδοτος. — Παταϊκισμὸν καὶ παταϊκισμὸν λέγει ἡ συνήθεια μικρὸν τι νάννον καὶ γελοῖον ἀνθρωπίον, ἢ καὶ μικρὸν κοράσιον παρ' ἡλικίαν ἀκκιζόμενον. . . . Μήπως ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ τῶν Φοινίκων κατάγεται καὶ ἡ ἡμετέρα λέξις;

ὅ εἶχον χρυσὸν ἐντὸς κανίστρου, καὶ ἀφοῦ ἐψάλαν καὶ ἐχόρευσαν κατὰ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν διατάξεις περὶ αὐτοῦ τοῦ κανίστρου, τὸ ἐόρῃσαν εἰς τὴν θάλασσαν. Παραδοξότατον δὲ ἐστὶ τὸ ἔθος τῶν κατοίκων τῆς χειρσονήσου Γουκατάνης. Ἄμα ὡς γεννηθῇ τὸ παιδίον, οἱ γονεῖς τοῦ κομίζουσιν αὐτὸ εἰς τόπον ὠρισμένον διὰ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετάς, καὶ τὸ ἀφίνουσι γυμνὸν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐπὶ τραπέζης, ἐφ' ἧς διασπείρουσι λεπτοτάτην κόκκιν. Ἐπανέρχονται δὲ τὴν ἐπιούσαν, παρατηροῦσι τὰ ἴχνη τοῦ ζώου τοῦ προσεγγίσαντος τὸ νήπιον, καὶ πιστεύουσιν ὅτι τὸ δεῖνα ζῶον θὰ ἦναι ἢ προστάτης θεότης τούτου. Ὅταν δὲ τὸ παιδίον φθάσῃ εἰς ἡλικίαν ὥστε νὰ γινώσκῃ τὴν θρησκείαν, τότε τῷ διακοινοῦσι ποῖός ἐστιν ὁ προστάτης τοῦ, καὶ εἴτε μύρμηξ εἶναι, ἢ αἶλουρος, εἴτε ὄφις, τὸ παιδίον ὀφείλει νὰ τὸν λατρεύῃ ὡς θεόν τοῦ, καὶ ν' ἀκολουθῇ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ. (Ἐκ τῶν τοῦ **De Brosses**).
Μετάφρασις Μ. ΓΚΙΟΑΜΑ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

—οο—

Εἰς συνκναστροφὴν τινὰ συνεζητεῖτο τίς ἄρά γε νῦν δύναται ν' ἀναδειχθῇ, καὶ νὰ θαυμάζηται ἐς αἰὲς ὡς εὐεργέτης τῆς Ἑλλάδος· πολλῶν μὲν λοιπὸν γνωμῶν ἐκφερομένων, ἀλλὰ μηδεμιᾶς εὐδοκιμούσης, μαθητῆς τις ἀναστὰς εἶπε· «Τὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ εὐεργέτου, θεωρούμενα ὡς ἀριθμητικοὶ Ἑλληνικοὶ χαρακτήρες, ἔχουσι μεταξὺ αὐτῶν τὰς ἐφεξῆς σχέσεις·

α'. Τὸ *τριπλασίον* τοῦ πέμπτου χαρακτήρος εἶναι κατὰ τέσσαρα μείζον τοῦ δευτέρου.

β'. Ἐὰν τὸν δεῦτερον ἡξημένον κατὰ 2 ἀφαιρέσῃς ἀπὸ τοῦ ἑκτου, εὐρήσεις τὸν πρῶτον.

γ'. Ὁ τρίτος εἶναι τὸ *δικοπλασίον* τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ἑκτου σὺν τῷ ἐβδόμῳ.

δ'. Τὸ τετραγώνον τοῦ ἑκτου ἰσοῦται τῷ τετάρτῳ.

ε'. Τὸ *πηλίκον* τοῦ ἑκτου διὰ τοῦ πέμπτου εἶναι $3 + \frac{1}{3}$.

ς'. Τὸ *ἐξαπλασίον* τοῦ ἑκτου ἰσοῦται τῷ ἐβδόμῳ χαρακτήρι.

ζ'. Ἐὰν ἐκ τοῦ *τριπλασίου* τοῦ πρώτου ἀφαιρέσῃς τὸν δεῦτερον, καὶ τὴν διαφορὰν ἀφαιρέσῃς πάλιν ἐκ τοῦ ἑκτου, τὸ δ' εὐρεθῇ εἰς κύβον ἀνυσώσης, εὐρήσεις ἀριθμὸν ἴσον τῷ ἀθροίσματι τοῦ ὀγδόου σὺν τῷ τετραγώνῳ τῆς διαφορᾶς τοῦ διυτέρου ἐκ τοῦ *τριπλασίου* τοῦ πρώτου.

η'. Τέλος· ὁ δεῦτερος σὺν τῷ τετραγώνῳ αὐτοῦ, σὺν τῷ τετραγώνῳ τοῦ ἑκτου καὶ σὺν τῷ *τριπλασίῳ* τοῦ ὀγδόου ἰσοῦται τῷ τρίτῳ *πηλίκῳ* τοῦ ἐβδόμου.

Τὸ ρηθὲν ἐπηνέθη παμψηφεῖ, καὶ θείᾳ εὐδοκίᾳ ἐπαληθεύσει.
I. A. K.

ΣΗΜ. ΠΑΝΔ. Τὰ ὀνόματα τῶν λυσόντων τὸ ἀνωτέρω Αἰνίγμα δημοσιεύθησονται ἐν τῇ Πανδῶρᾳ· εἰς δὲ τὸν πρῶτον λύσαντα δοθήσεται δῶρον ἐν ἀντίτυπον τῆς Οἰκογενείας Παναρθάν.